

عنوان مقاله:

الزامات نظری و عملی زیباسازی شهری در محیط های تاریخی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زینب ریوفی - عضو هیات علمی بخش مرمت دانشکده ی هنر دانشگاه شهید باهنر کرمان

منصور خواجه پور - عضو هیات علمی بخش مرمت دانشکده ی هنر دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

تجربه زیبا شناختی تجربه ای خوشایند و مطلوب است که به زندگی انسان ارزش و معنا بخشیده و به درک بهتر او از محیط کمک می کند. بخشی از این تجربه بین انسان و کالبد شهری شکل می گیرد. جنبش زیبایی شناسی شهری رویکردی است که نه تنها به خاطر زیبا نمودن بلکه به معنای ابزار کنترل اجتماعی از طریق راضی نگه داشتن مردم و پاسخگویی به نیاز آنها فضاهای شهری را مورد مطالعه قرار می دهد. گاهی محدوده های تاریخی شهر، متن و زمینه اجرای طرح های زیباسازی تعریف می شوند تا با استفاده از این ابزار، به توسعه کیفی فضای کالبدی شهر و ارتقاء کیفیت زندگی شهری رسیده و با تبدیل شدن به مکانی موجه، منطقی و امن برای ساکنان، هم پاسخگوی نیازهای آنها باشند، هم رضایت خاطر آنها را افزایش دهند و هم سوژهی یک عملیات بهسازی موضعی قرار گیرند و در اثر ترمیم های انجام شده عمر مفید شان تا اندازه ای افزایش یابد. در این نوشتار سعی شده است تا پس از بررسی تعاریف و مفاهیم مرتبط با موضوع زیبا سازی شهری و با تمرکز بر روی محدوده های تاریخی شهر با استناد به برخی از قوانین بین المللی حفاظتی، الگویی برای ارایه و اجرای طرح های زیباسازی در یک متن تاریخی پیشنهاد داده شود تا با ارایه ی راهکارهای حرفه ای امکان بروز خطاهای احتمالی در این زمینه را که دارای ارزش میراثی و تاریخی بوده و بخشی از هویت شهر به شمار می آید کاهش دهد.

کلمات کلیدی:

زیباسازی شهری، کالبد و منظر شهر، محیط تاریخی، بهسازی، هویت شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710211>

